

A KARANTÉN ZÓNA

Közöttünk az űr

KOVÁCS PATRIK

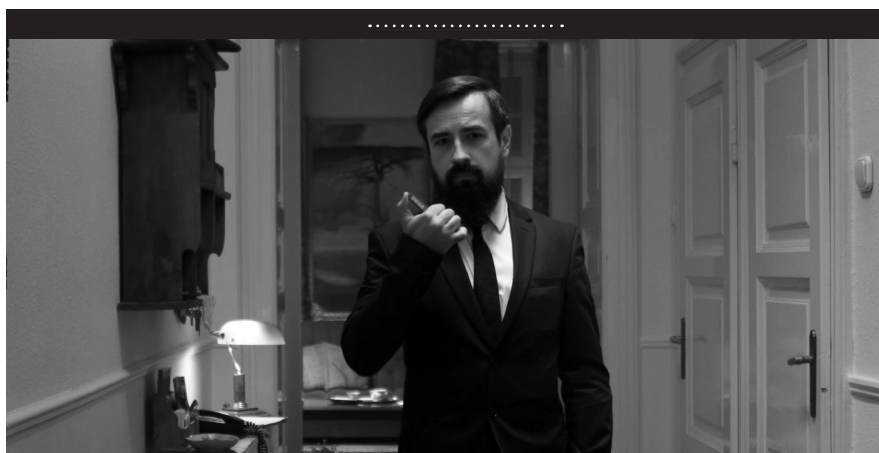
AMBIVALENS ÉRZÉSEKET KELT AZ ELSŐ MAGYAR PANDÉMIA-MOZI.

Az európai ember a reneszánsz óta eredendő vágyai bűvkörében él: lelki és intellektuális élményeket, materiális javakat gyűjt, testi örömeiket kerget, azaz mohó „fogyasztóként” igyekszik maga köré halmozni mindent, amit az egója megkíván. A koronavírus-járvány – ha csak időlegesen is, de – megtörte e több évszázados gyakorlatot. A krízis két szűk esztendeje alatt újra felfedezhettük, mit is jelent az önkorlátozás, hogyan és miként lehetséges – ha a szükség megköveteli – mértéket szabni legelemibb késztetéseinknek. Máig nincs pontos képünk arról, hogy e kollektív kényszerből milyen pszichés, lelki és fizikai sebeket ejtett a nyugati társadalmon. Zsótér Dániel közösségi finanszírozással – vagyis gyakorlatilag uzsonnapénzből – készült szkeccsfilmje, *A Karantén Zóna* ugyan nem törekszik e kérdés megválaszolására, a maga nemében mégis úttörő vállalkozás, hiszen magyar játékfilm még nem mérte fel, mi is történt velünk a „Great Lockdown” időszakában.

Szociográfiai mélységű „pandémia-tanulmányt”, terápiaértékű traumafeldolgozást hiába

is várnánk: a korábban három rövidfilmet jegyző Zsótér benyomásszerűen felületes, groteszk módon elrajzolt történetei örvén nem is óhajt nyomasztó társadalmi titkokat megfejteni, inkább csak a karanténkorszakra jellemző határhelyzeteket lajstromozza. Az egyenként hozzávetőleg negyedórás sztorik szűkös lakásukban „fogságba esett” átlagemberekről szólnak, kiket úgy emészt fel lassan a bezártság, akár egy lassú méreg. Az akaratlanul voyeurré váló néző egy mástól elidegenedő szerelmespárokat kukkolhat, tanúja lehet egy idős asszony szellemi és testi leépülésének, továbbá annak is, hogyan rabolja el a leküzdhetetlen bűntudat egy tízéves kislány lelkét. Zsótér Dániel és társ-forgatókönyvírója, Vida Orsolya nem egyéni az elvont társadalmi típusokat reprezentáló figurákat, de ennél is súlyosabb probléma, hogy az egyes epizódokat sem formálják kerekre: nem elég, hogy a történet szinte minden esetben csigatempóban bontakozik, Zsótérék rendre akkor „vágják el” a cselekmény fonalát, amikor végre-valahára tetőfokára hágna a bonyodalom.

„A karanténkorszakra jellemző határhelyzeteket lajstromozza”
(Muchichka László)

A *Karantén Zóna* tehát megmarad mérsékelt izgalmas impresszió-fűzérnek. Egyetlen erőssége a stílusban rejlik. A rendező valójában a legszél- sőségesebb metaforák nyelvén mesél a karanténkonfliktusokról: a gyanútlan nő szeme láttára hirtelen megsokszorozódik az épp a konyhában szorgoskodó élettársa, a halott nagypapa egy plüss- állatba költözik, hogy szellemalakban is rajta tartsa a szemét utódain, az üresfe- jű Instagram-cicababa észre sem veszi, hogy egy karkai metamorfózis követ- keztében szó szerint is elveszíti emberi arcát, az egyedüllétbe beletévelyedő öregasszony lakása pedig rejtélyes mó- don „magába szippantja” az apró tár- gyakat. Némely metafora ugyan érzék- letes és invenciózus, olykor mégis úgy érezhetjük, hogy nem elég erős a mo- tivációs kapcsolat a felvázolt krízissi- tuációk, valamint azok abszurdba haj- ló végkifejletei között (e hiányosság főként az első és az utolsó szkeccsre jellemző). Zsótér a stíluseszközök tekintetében kulhoni inspirációkra építkezett: főként két fantasztikus elemekkel színesített, társadalomkri- tikus hangütésű antológiásorozatból, a méltán híres *Alkonyzónából* és a *Fekete tükörből* merített – *A Karantén Zóna* satírja azonban tompább, ötle- tei enerváltabbak, mint ami a felsorolt kultuszériák átlagára jellemző.

Noha gyakorlatilag fillérekből készült, a mű vizuális világa nem sejtet amatőr- izmust, sőt egy-egy innovatívabb képi megoldással is találkozhatunk. Az egyes históriákhoz rendre háttérmagyarázatot fűző, leginkább egy túlvilági kalauzra hajazó narrátorfigura azonban nem- csak teljességgel felesleges, de úgy in- tonál, mintha valamelyik huszadrangú dokureality eseményeit közvetítené. A kiváló színészek (Pásztor Erzs, Ujréti László) természetesen nyúlfarknyi sze- repeikben is tündökölnék, ám Zsótér Dá- niel első nagyjátékfilmje ennek ellenére sem elég meggyőző: az alig több mint hetven perces játékidő alatt egyszer sem üt igazán szíven a lakásbörtönben rosto- koló hősök szorongása.

A KARANTÉN ZÓNA – magyar, 2022. Rendezte: **Zsótér Dániel**. Írta: **Zsótér Dániel** és **Vida Orsolya**. Kép: **Dimeth Balázs**. Zene: **Lennert Van Raemdonck**. Szereplők: **Pásztor Erzs** (Ilonka), **Ujréti László** (Nagypapa), **Majsai-Nyilas Tünde** (Anyu), **Krausz Gergő** (Kristóf), **Tankó Erika** (Lilla). Forgalmazó: **HBO**. 78 perc.